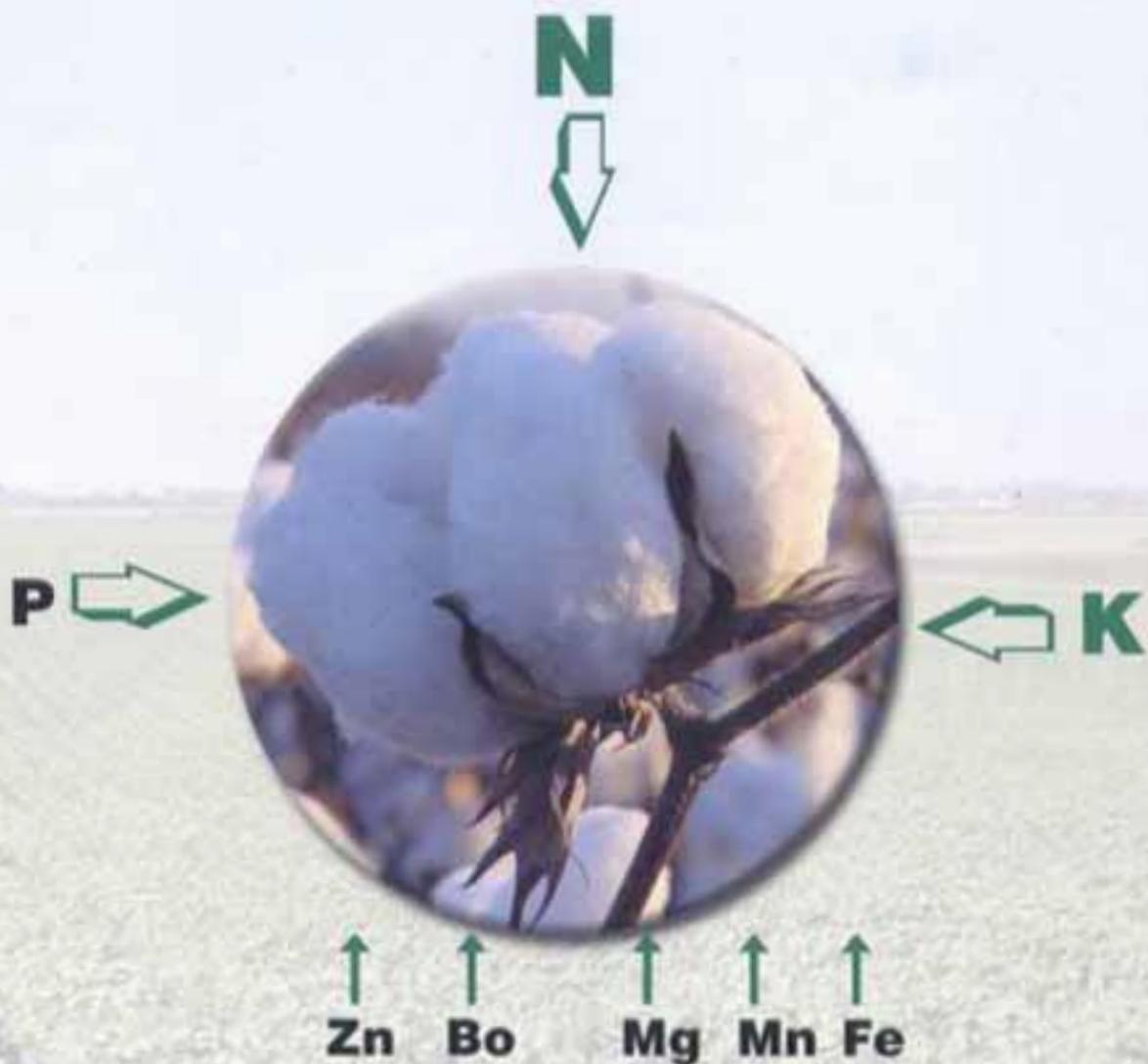

ΟΔΗΓΟΣ ΛΙΠΑΝΣΗΣ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ D&PL INTERNATIONAL

- ✓ Είμαστε οι πρώτοι στον κόσμο γιατί ξέρουμε το βαμβάκι
- ✓ Εμπιστευθείτε τις ποικιλίες μας και γίνετε και εσείς

ΠΡΩΤΟΙ

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΑΡΙΘΜΗ Α.Ε.

ΛΙΠΑΝΣΗ ΒΑΜΒΑΚΙΟΥ

D & PL
INTERNATIONAL
Agronomic Services

Ηλιπανσή δεν αποτελεί ξεχωριστό κομμάτι της βαμβακοκαλλιέργειας, απλά είναι ένα κομμάτι της αλυσίδας της τεχνικής της καλλιέργειας του βαμβακιού.

Το τελευταία χρόνια πορετρόδημαν μεγάλες αλλαγές στην παραγωγή του βαμβακιού, σαν κάτια, όπως:

- ✓ Ποικιλίες πράιμπς αρέμαντης, καθορισμένης αύξησης.
- ✓ Υψηλότερες αποδόσεις.
- ✓ Μονοκαλλιέργεια, εντακτική χρήση εβορών.
- ✓ Χρήση ριθμιστών αύξησης και αποφαλλωτικών.
- ✓ Λήξης με σταγόνες.
- ✓ Απαίτηση της αγοράς για ποντικό βαμβάκι.
- ✓ Εκμπούνια καλλιέργειας.
- ✓ Αποίτηση για μείωση του κόστους παραγωγής.

Έχοντας υπόψη όλες αυτές τις σημαντικές αλλαγές, προσποθίσαμε να κάνουμε μια διερεύνηση του θέματος της λίπανσης του βαμβακιού. Εκμεταλλεύμενοι πληροφορίες από διεθνείς και ελληνικές πηγές, επικειμένοι μια νέα προσέγγιση στο θέμα της λίπανσης, με γνώμονα τη φυσιολογία του βαμβακιού, την αρθρολογικότερη χρήση των λιπαντήδων και την πρακτική εφαρμογή των οδηγιών.

Η λίπανση αποτελεί μια δαπάνη της τάξης των 15-20 ευρώ/στρ., συνεπώς επιφέρει καθοριστικό το κόστος παραγωγής.

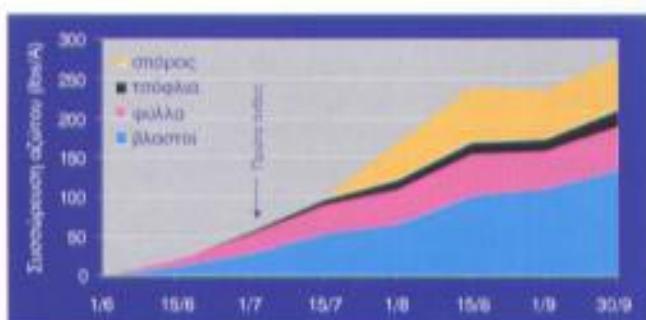
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Άζωτο

Αποτελεί το πιο σημαντικό θρεπτικό στοιχείο για το βαμβάκι. Το ύφος που θα έχουν τα φυτά, η απόδοση σε αύστηρο επιπρέπονται σημαντικά από το άζωτο. Είναι βασικό συστατικό των πριτινών, που διαβραματίζουν σημαντικότατο ρόλο στις διοικησίες της αναπνοής και ιρυποσύνθεσης. Γι' αυτό, αν θέλουμε να εφαρμόσουμε ένα σύστημα παραγωγής με χαμηλό κοστολόγιο, μπορούμε να παρα-

Εικ. 1. Περιεκτικότητα αρώτου σε φυτό δαμβακιού (Bassett et al. 1970. Agron. J. 62:299-302).

Εικ. 2. Συνολικός αρώτος σε διάφορα μέρη του φυτού δαμβακιού (Bassett et al. 1970. Agron. J. 62:299-302).

εύκολα κάνεται, με τα νερά της άρδευσης ή της βροχής ή με τη δράση των μικροοργανισμών. Τι' αυτό, η λίπανση με άρωτο είναι τόσο σημαντική. Στην Αμερική που γίνεται επικειρυματική καλλιέργεια, οι παραγωγοί το πρώτο πρόγραμμα που ελέγχουν είναι αν τα επίπεδα του αρώτου είναι ικανοποιητικά για την αναμενόμενη απόδοση.

Για να καταλάβουμε όμως πώς λειτουργεί το άρωτο, πρέπει να λάβουμε υπόψη τα εξής:

Το άρωτο βρίσκεται σε δύο μορφές, σαν NO_3^- - N (νιτρικό άρωτο), αρνητικά φορτισμένο και σαν NH_4^+ - N (αμμωνιακό άρωτο), θετικά φορτισμένο. Τα σωματίδια του εδάφους (άργιλος) είναι αρνητικά φορτισμένα. Όπως είναι γνωστό, το θετικό έλκεται από το αρνητικό, σαν μαγνήτης. Πάνω σε αυτόν των κανόνα στρίζεται ολόκληρη η επιστήμη που μελετάει τη δράση των λιπασμάτων στο εδάφος.

Το νιτρικό, λοιπόν, άρωτο δεν προσκολλάται στο εδάφος. Το φυτό επίσης προτιμά να απορροφάει το νιτρικό άρωτο. Γι' αυτό το λόγο, τα λιπασμάτα που περιέχουν πολύ νιτρικό άρωτο δραυν ταχύτατα, είναι τα λεγόμενα «γρήγορα». Άλλα τι συμβαίνει με το αμμωνιακό (NH_4^+) άρωτο; Το αμμωνιακό είναι θετικά φορτισμένο άρωτο, με αποτέλεσμα να «κολλάει» στο εδάφος. Έτσι δεν ξεπλένεται εύκολα και έχει μεγάλη διάρκεια δράσης, γι' αυτό είναι το αγαπημένο άρωτο των καλλιεργητών.

Θα αναρωτηθείτε και για ποιο λόγο το αμμωνιακό άρωτο να είναι το αγαπημένο των καλλιεργητών, αφού το δαμβάκι δεν προτιμά να απορροφάει αμμωνιακό άρωτο;

Την απάντηση τη δίνουν δύο είδη βακτηρίων, τα *Nitrosomonas* και *Nitrobacter*. Αυτά τα βακτηρία τρέφονται με αμμωνιακό άρωτο και το μετατρέπουν σε νιτρικό άρωτο {το αγαπημένο άρωτο των φυτών}. Η διαδικασία ολόκληρη αποτελεί τη βάση της θρέψης των φυτών και ονομάζεται **νιτροποίηση**.

Το άριστο περιβάλλον γι' αυτή τη δουλειά είναι το pH 5.5 - 7.8. Όταν το εδάφος έχει pH είναι από αυτή την περιοχή, η διαδικασία της νιτροποίησης είναι αργή.

Άλλα τι γίνεται όμως με την ουρία; Η ουρία είναι μια άλλη μορφή αρώτου, που οπαύει ακολουθεί τον ίδιο δρόμο με το αμμωνιακό άρωτο.

Περιορισμοί στη χρήση του αμμωνιακού αρώτου

Από αυτά που είπαμε, όλα φαίνονται σχεδόν τέλεια στο αμμωνιακό άρωτο. Άρα λύσαμε το πρόβλημα και θα πρέπει να χρησιμοποιούμε μόνο αυτή τη μορφή αρώτου; Όχι, υπάρχουν κάποιοι περιορισμοί.

Θέλουμε όλα τα άλλα στοιχεία, όμως το άρωτο.

Οι ανάγκες του δαμβακιού σε θρεπτικά γενικά, αλλά ειδικότερα στο άρωτο αρχίζουν να αυξάνονται μετά την 40ή μέρα από το φύτρωμα. Το άρωτο βρίσκεται σε μεγαλύτερη συγκέντρωση στα φύλλα πριν από την άνθηση, αλλά μετά την έναρξη της καρποφορίας οι μεγάλες συγκέντρωσης εμφανίζονται στο απόριο (εικ. 1).

Στην εικόνα 2 φαίνεται η συσσώρευση του αρώτου στα διάφορα μέρη του φυτού. Μέχρι τις αρχές Αυγούστου, το άρωτο είναι συγκεντρωμένο στα φύλλα. Με την έναρξη όμως σκηματισμού των καρυδιών, διοικεύεται άλλο στα καρύδια (σπόρος). Στο τέλος της καλλιεργητικής περιόδου τα καρύδια συγκεντρώνουν το 52% του ολικού αρώτου.

Συμπόδια στην άρωτης αγάπου

Επειδή το άρωτο αποτελεί βασικό συστατικό του φυτού, η έλλειψη προκαλεί κακεξία και μείωση του ύψους του. Τα φύλλα γίνονται απόνι αρκετά κιέρνα και αργότερα, καθώς ακολουθεί πρόιωρη γήρανση γίνονται κοκκινωπά. Το στέλεχος των φυτών είναι αδύνατο και επειδή τα φυτά δεν αναπτύσσουν πλάγια διακλάδωση έχουν σχήμα σαν «οδοντογλυφίδα».

Η συγκράτηση κτενιών μειώνεται και συχνά παραπρούμε στο εδάφος μεγάλους αριθμούς νεαρών κτενιών.

Το άρωτο στο εδάφος

Το άρωτο πρέπει να εφαρμόζεται κάθε χρόνο, γιατί τα αποθέματα στο εδάφος είναι πολύ μικρά, επειδή τα στοιχεία αυτό

Εύλογη αύξηση:

Τα φύλλα περισσότερων κήπων απομαρτυράδησαν και πρώτη μέρους.

Εβδομολογική ανάλυση

Η εβδομολογική ανάλυση για το άστρο δεν έχει μεγάλη αβά, δεδομένης της κατικόπιτος που παρουσιάζει αυτό το στοιχείο. Παρόλα αυτά, καλό είναι να γίνεται κοντά στην επορία. Από την ποσότητα των νιπτικών που θα βρούμε στο έβδομος και από την αναμενόμενη απόδοση μπορούμε να κανονίσουμε τη λίναση που θα κάνουμε (πίν. 1).

Για τη δειγματοληψία, πρέπει να πέρασμε για κάθε δύο στρέμματα σκεδών ένα δείγμα. Ανακατέσυρε το δείγματα και για κάθε 20 στρέμματα εκτελούμε μια ανάλυση. Έτσι θα έχουμε «αντιπροσωπευτικά» δείγματα.

Προσοχή: Σε μερικές περιοχές το νερό της άρδευσης περιέχει νιπτικά. Εάν βρούμε, για παράδειγμα, 1 ppm νιπτικά είναι σαν να βρέχουμε 700 gr αύγου με λίνασμα. Καλό είναι λοιπόν να ελέγχουμε και το νερό της περιοχής.

Φυλλοδιαγνωστική

Ενώ η εβδομολογική ανάλυση για το άστρο δε μας και πολλά πρόγραμμα, με τη φυλλοδιαγνωστική είναι δυνατόν να επικρετεμούμε. Η ανάλυση φτενών κτενών βασίζεται στην παρατήρηση της στοιχείων περιοχών τα νιπτικά στο έβδομος το φετού αποθηκεύεται νιπτικά στα φύλλα. Συγκρίνοντας λοιπόν τη σάνταρ, θα αποφασίσουμε τόνι πρέπει να κάνουμε μια επιπλέον περιεκτικότητα των φρέσκων με τιμές που έχουμε ορίσει ως επέμβωση με άστρο.

Πίνακας 1. Δόσεις Ν που πρέπει να εφαρμοστούν, λαμβάνοντας υπόψη την αναμενόμενη απόδοση και την περιεκτικότητα του εβδίφους σε άστρο.

Επίπεδο νιπτικού αύγου στο έβδομος (καλ/στρ.)	Αναμενόμενη αύξηση σβαπτού (καλ/στρέμμα)								
	255	300	340	380	425	465	500	550	600
	Κάθι αύγου που πρέπει να εφαρμοστούν για να έχουμε την παραπόνηση απόδοσης								
5,6	6,2	9,6	13	15,8	19,2	22,6	22,6	22,6	22,6
7,9	2,8	6,2	9,6	13,5	16,2	20,3	22,6	22,6	22,6
10	0	2,2	6,2	10,1	14,2	18,6	22,6	22,6	22,6
12,4	0	0	2,2	6,7	11,3	15,8	20,3	22,6	22,6
14,7	0	0	0	2,2	7,3	11,3	16,9	22,6	22,6
16,9	0	0	0	0	2,8	8,4	13,5	18,6	22,6
19,2	0	0	0	0	0	3,9	9,6	14,7	20,3
21,5	0	0	0	0	0	0	5	10,7	16,4
23,7	0	0	0	0	0	0	1,1	6,7	12,4
26	0	0	0	0	0	0	0	2,8	8,4
28,3	0	0	0	0	0	0	0	0	5,6

Ανάγκες σε άσωτο

Οι ανάγκες του βαμβακιού σε άσωτο στην έναρξη της ανθοφορίας είναι 10-15 φορές μεγαλύτερες από τις ανάγκες στην έναρξη της καρποφορίας. Οι λιπόνσεις πρέπει να αυτοκείμονοι με το κλίμα της περιοχής, το χρόνο έναρξης και τη συχνότητα των αρδεύσεων, το είδος του αρδευτικού αυτοπέμπτου, την υπόγεια στάθμη του νερού (στράγγος) και το είδος των εβδόφους (ελαιόφρυ ή θαρύ).

Για παράδειγμα, στις Σέρρες, Ήμαθο, Πλέλα, Έβρο, Ξάνθη, Δυτική Ελλάδα, το βαμβάκι συκνά φιλμένει στην άνθηση χωρίς να ποιησεί. Σε αυτές τις περιοχές η κύρια επιδιώξη είναι η πρωίμηση της παρογαγής. Το άσωτο όμως προκαλεί οφιμότητα. Οι επιρανειωκές λιπόνσεις συνεπώς πρέπει να σταματούν νωρίς και εις ποσότητες πρέπει να είναι προσεκτικά υπολογισμένες και καπνεμπομένες.

Στην Κεντρική και Νότια Ελλάδα κανδουνεύουμε πολύ λιγότερο να «κάδουμε» τα φυτά από υπερβολές.

Σε οποιαδήποτε περιοχή όμως ο τύπος των εβδόφους ποιζεί σημαντικά ράλι. Όπως είπαμε, το αμμιανικό άσωτο προσκαλλάται στο έδαφος. Έτσι, το άσωτο συγκρατείται καλύτερα στα βαριά εβδόφη, γιατί είναι πιο δεπόκκοκα. Αντίθετα, στις αμμούδες η συγκράτηση είναι μικρή, συνεπώς εκεί πρέπει να λαπαίνουμε πολλές φορές από λίγο, ενώ στα βαριά εβδόφη λιγότερες φορές.

Προσοχή μετά τον Ιούλιο, εάν το έδαφος είναι θαρύ το υπερβολικό άσωτο μπορεί να προκαλέσει ανάγκες.

Επίσης ένα σημαντικό στοιχείο είναι ότι πρέπει να ελέγχουμε την καρποφορία της φυτείας. Εάν η καρποφορία είναι πρώιμη, τα φυτά δε θα «φύγουν» και δικαστηθούν περισσότερο άσωτα. Εάν όμως υπάρχει προσβολή από λύγιστους και κάσουμε τα πρώιμα κτένια, τα φυτά έχουν την τάση να «φύγουν».

Ρυθμιστές αύξησης και αποφυλλωτικές

Ο παραγωγός έχει δυνα εργαλεία για να διορθώνει τα λάθη της υπερβολικής λιπανώσης: τους ρυθμιστές αύξησης (Πιζ) και τα αποφυλλωτικά. Με τους ρυθμιστές στρέφουμε ψηφίγορα τα φυτά να περάσουν από τη βλάσπεση στην καρποφορά, ενώ με τα αποφυλλωτικά τα φυτά θα αριμάσουν πρώιμα.

Ο κανόνας που χρησιμοποιείται για το άσωτο είναι ο παρακάτω:

«Πρέπει το φυτό να έχει αρκετό άσωτο, σταύρωση παλαιότερη προς το τέλος της, το διαθέσιμο άσωτο πρέπει να περιορίζεται».

Το μεγαλύτερο που γίνονται από πολλούς παραγωγούς κατά τις δεκαετίες πριν το 1990 ήταν ότι έριχναν όλο το άσωτο στην αρχή και ιδιαίτερα στα ελοιφρά χωράφια τα φυτά έμεναν χωρίς άσωτο στην έναρξη της ανθοφορίας. Μετά το 1990, στις περιοχές που χρησιμοποιείται υδρολίπανση, πήγαμε στην αντίπερη όχθη. Με τις σταγόνες συνεχάσουμε τη λίπανση με ουρία έως και τις 15 Αυγούστου. Το αποτέλεσμα είναι οφιμότητα.

Ο Ιούλιος είναι ο μήνας που γίνονται τα μεγαλύτερα λάθη και «χάνονται» τα βαμβάκια. Το γερό και το άσωτο είναι οι μεγαλύτερες απίστε των λαθών. Το άσωτο πρέπει να σταματάει μέχρι τις 20-30 Ιουλίου. Του Αύγουστου τό φυτό χρειάζεται περισσότερο κάλο.

Ένα καλό εργαλείο στα χέρια του παραγωγού είναι ο προσδιορισμός των γονάτων πάνω από το λευκό άνθος. Εάν, για παράδειγμα, στην έναρξη της ανθοφορίας είναι πάνω από 8, πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με την άρδευση και το άσωτο.

Τύποι λιπασμάτων

Υπάρχουν τύποι λιπασμάτων που περιέχουν υπρινό άσωτο, το οποίο είναι άμεσα διαθέσιμο πάνω στο φυτό, και τύποι που περιέχουν αμμιανικό, τα οποία δεν είναι άμεσα διαθέσιμα. Οι κυριότεροι τύποι είναι οι εξήντα:

Τύπος	% άσωτου (μονάδες)	Τύπος	% άσωτου (μονάδες)
Ουρία	46	Υγρή αμμανία	20
Νηρική αμμανία	3	Κοπριά πουληρικών	5-6
Θειακή αμμανία	21	Κοπριά θασιειδών	0,7-2

Το βαμβάκι συντίθεται εκμεταλλεύεται μόνο το 30-40% των λιπασμάτων. Η πορότητα των λιπασμάτων εξαρτάται από την αναμενόμενη απόδοση.

Στην Αμερική χρησιμοποιούνται κατά μέσο όρο γύρω στις 10-12 μονάδες άσωτο. Στην Ισπανία έως και 22 μονάδες άσωτο. Στην Τσεχία, στην περιοχή Αιγαίου έως 17 μονάδες, ενώ στη νοτιοανατολική περιοχή, όπου και ποιότερη πολλές φορές, εφαρμόζουν 20 μονάδες.

Στην Ελλάδα η εμπειρία προτείνει από 12 έως και 16 μονάδες άσωτο. Στη Θεσσαλία και με το σύ-

σπρα της υδρολίπανσης, μεγάλες αποδόσεις (έως και 500 κιλά) λαμβάνονται με 12 μονάδες απότο ουσιαστικά κατανεμημένους.

- Δεν υπάρχει συνεπώς συνταγή. Παρόλα αυτά, ο καλλιεργητής πρέπει να γνωρίζει τα παρακάτια:
- ✓ Στα βαριά εδάφη δικαιολογείται μικρότερη δύση.
 - ✓ Στα αμμούδερα εδάφη πρέπει να ληφθεί περισσότερες φορές και με μικρότερες δύσεις. Η υδρολίπανση έδωσε καλύτερα αποτελέσματα στα αμμούδερα.
 - ✓ Στις υψηλές περιοχές πρέπει να είναι προσεκτικός, γιατί τα φυτά θα «φύγουν».
 - ✓ Στο αλατούχο εδάφη τα αμμούλια ληφθανατίζονται σαν αδμονία.
 - ✓ Στα πολύ ιγνή επίσης αποντρούνται και κάνονται με υπερική μαρφή.
 - ✓ Στη χωρόφια με πολλή οργανική άνθιση τα ληφθανατίζονται καλύτερα.
 - ✓ Τέλος, η Αμερική και η Αυστραλία χρησιμοποιούν μικρότερες δύσεις (10-12 μονάδες) σε συνένοχη με κάρες που δεν εφερόμενες επιπτημονική γεωργία (συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας).

Φώσφορος

Ο φώσφορος, ένα από τα 3 βασικά ποικιλία της θρέψης, χρησιμοποιείται μέσω στο φυτό με την ίδια μαρφή που προσλαμβάνεται από το έδαφος, αντίθετα από το άνθιτο, που προσλαμβάνεται αις αιμανικό ή νερικό και για να χρησιμοποιηθεί από τα φυτά τροποποιείται σε άλλες μαρφές.

Ο φώσφορος δώσει και το άνθιτο είναι ευκίνητος μέσω στο φυτό, κανονίζεντος προς τα ανθετά μέρη του φυτού, που έχουν έντονη αυξητική τάση. Τα συμπτώματα ελλειψης φώσφορου εμφανίζονται πρώτα στα γηραιότερα φύλλα των καμπιλάρερων θέσεων.

Εάν έχει δει συμπτώματα θλίψης φώσφορου, τότε σίγουρα τα έχεις δει νωρίς στην καλλιεργητική περίοδο, όπως μετά το φύτρωμα. Λατό συμβαίνει γιατί όταν οι θερμοκρασίες είναι καμπλές, το φυτό αδυνατεί να προσλαμβάνει φώσφορο.

Συμπτώματα ελλειψης φώσφορου

Σπάνια εμφανίζεται ελλειψη φώσφορου, αλλά αν υπάρχει, τα συμπτώματα θα είναι τα εξής:

- ✓ Φυτά κακοκατακά.
- ✓ Φύλλα σκουροπράσινα που μερικές φορές κοκκινίζονται.
- ✓ Μικρά φύλλα.
- ✓ Πρώιμη διακοπή ανθοφορίας.
- ✓ Καθυστέρηση εμφάνισης της πρώτης ανθοφορίας.
- ✓ Μείωση μήκους ίνας.
- ✓ Μείωση βάρους σπόρων.
- ✓ Μείωση ελαίου στο απόρο.

Πώς υπολογίζουμε τις μονάδες του φώσφορου

Ο φώσφορος που περιέχεται στο έδαφος εκφράζεται σε φωσφορικό P_2O_5 , ενώ οι συγκεκριμένες ληπτισμάτων των αναγράφουν αις πεντοξείδιο του φώσφορου (P_2O_5). Για να μετατρέψουμε το P_2O_5 σε P , θα πρέπει να μετατρέψουμε το P_2O_5 σε στοιχειακό P , κάνοντας τις παρακάτια πράξεις:

$$P = P_2O_5 \times 0,43$$

$$P = PO_5 \times 0,3$$

Ανάγκες των φυτών σε φώσφορο

Ο φώσφορος χρησιμοποιείται σε όλη τη διάρκεια της αυξητικής περιόδου των βαμβακιοφύτων και συσσωρεύεται στο απόρο. Το 60% του φωσφόρου που υπάρχει μέσα σε ένα φρέσκο συσσωρεύεται στο απόρο, η περιεκτικότητα δώσεις του φυτού σε φώσφορο είναι μόνο 0,6%.

Για μια απόδοση 450 κιλά βαμβακιού ανά στρέμμα, απόρροιρίνται 4,5 τιλό P_2O_5 , το στρέμμα ή 1,9 κιλά στοιχειακού φώσφορου P .

Στις επόνες 3 και 4 φαίνεται η περιεκτικότητα σε φώσφορο και η συσσωρευση φώσφορου στο διάφορα τμήματα του φυτού, σε διάφορα στάδια.

Εικ. 3. Παρεπιδημικά φωσφόρου στη φυτεία θαρρούσας (Bennet et al. 1970. Agric. J. 62:299-302).

Εικ. 4. Συσταύρωση φωσφόρου στη διάρκεια μήνων της φυτείας θαρρούσας (Bennet et al. 1970. Agric. J. 62:299-302).

Η πρόσληψη του φωσφόρου

Ο φωσφόρος των εδάφων έχει μικρή διαλλογή, ενώ τα απικούντα λιπόδεσμα κύριων και λιγότερο τα καλλιέργεια είναι πολύ περισσότερο διαλυτά. Συνεπώς, ο φωσφόρος είναι πολύ σταθερός στο έδαφος και δεν χρειάζεται να αντισυκούμει ιδιαίτερα για την επάρκειά του.

Παράγοντες που επηρεάζουν θετικά την πρόσληψη του φωσφόρου είναι οι εξής:

- ✓ Εύφωτα νεαρό φυτό.
- ✓ Έλλειψη προσβολών από ασθένειες.
- ✓ Υψηλές θερμοκρασίες.
- ✓ Μυκόριτες.

Αρνητικά επηρεάζεται η πρόσληψη του φωσφόρου από:

- ✓ Υγρό ουμποκυνωμένο έδαφος.

Οι μυκόριτες είναι μικροοργανισμοί που συμβιωνούν με τις ρίζες και βοηθούν την πρόσληψη του φωσφόρου. Απονοία μυκόριτας μπορεί να προκαλέσει εμφάνιση αυμπάρωμάτων άλλευπτης φωσφόρου.

Για παράδειγμα, σε εδάφη που καλλιεργούνται γαχαρότευτλα ή ρύζι μπορεί να μειωθούν οι μυκόριτες, με αποτέλεσμα να υπάρχει μεν φωσφόρος στο έδαφος, αλλά να μην υπάρχει δυνητότητα πρόσληψης από το φυτό (τα γαχαρότευτλα φαίνεται πως δεν εινούσι τη συμβίωση με μυκόριτες).

Από τις άλλες σιρυκωαλλέργειες, όπως και όλα τα κυρόφρα που πλημμυρίζουν, κάνουν μεγάλο από τις μυκόριτες τους.

Χρειάζεται το θαυμάτιο φωσφόρο;

Στην Ελλάδα είμαστε συντήθημένοι να χρησιμοποιούμε πολλές λιπαντικές μονάδες φωσφόρου. Σε διάφορες μελέτες συνιστάται να ρίνουμε για κάθε μονάδα απότομα μαζί μονάδα φωσφόρου. Κατά μέσο όρο, μια λίπανση με 6-8 μονάδες γίνεται σχεδόν κάθε χρόνο. Στην Ελλάδα, οι μελετητές συνιστούν 13-15 ppm φωσφόρου ως όριο επάρκειας.

Η αληθεία είναι ότι η κατάσταση του ρισκού συστήματος των φυτών είναι τόσο σπαραντική, όσο και η περιεπικόπτη του εδάφους από φωσφόρο. Φυτά με καλό ρισκό σύστημα συνήθως δεν έχουν πρόβλημα, ακόμη και σε φτωχά σε φωσφόρο εδάφη.

Φυλλοδιαγνωστική

Τα αποτελέσματα της φυλλοδιαγνωστικής για το φωσφόρο δε μας βοηθούν για να αποφασίσουμε λίπανση στην τρέχουσα καλλιεργητική περίοδο. Η λίπανση που θα γίνει, δηλαδή, δε θα φέρει υποτελέσματα την ίδια χρονιά.

Η φυλλοδιαγνωστική ζήτηση μας βοηθάει να δούμε ότι ο φωσφόρος που υπάρχει στο έδαφος έχει δώσει αποτελέσματα (όπως είπαμε, εάν για παράδειγμα δεν υπάρχουν μυκόριτες, μπορεί να υποφέρει το φυτό από άλλευπτη, παρόλο που υπάρχει φωσφόρος στο έδαφος).

Τόποι και ποσότητες φωσφορικών λιποσμάτων

Σπάνια το θαυμάτιο απαιτεί ουδεμίη ποσότητα φωσφόρου. Εάν όμως χρειαστεί να εφαρμόσεται, προτιμώνται λιπόδεσμα όπως τα 10-34-0 ή 8-20-0, τα οποία προσδομιζόνται εύκολα από τα θαυμάτια φυτά (το ίδιο διεγέρεται το ρισκό σύστημα και υποβοτάδεις είσι την πρόσληψη).

Ο καλύτερος τρόπος εφαρμογής των φωσφορικών λιποσμάτων είναι ο γραμμικός. Η εφαρμογή σε

όλη την επιρίσημη του εδάφους προκαλεί μεγάλη διασπορά και το λίποσμα δεν μπορεί να προσταθεί εύκολο από τα φυτά, ειδικά όταν νιαρίς την άνοιξη η θερμοκρασία είναι χαμηλή. Η διασπορά συνηθισμένης σπαστής απατάται.

Ο καλύτερος και ο πιο οικονομικός τρόπος εφαρμογής του φωσφόρου είναι κατά τη σπορά, όπου εφαρμόζεται σε γραμμές, σε 6 εκ. Βάθος και 10 εκ. πλάτη στη γραμμή σποράς. Προτιμότερη μικρή λιπόσματα.

Όσον αφορά τη συνηθισμένη ποσότητα φωσφόρου, εφόσον υπάρχει έλλειψη, είναι γύρω στα 6-10 κατά P.O. το στρέμμα.

Φωσφόρος και αμετριστορές - Πρακτικές συμβουλές

Σύμφωνα με τις συμβουλές του Tom Kerby (D&PL International), σύντονα θέλουμε βελτίωση των αποδόσεων με τη φωσφορική λίπανση σε χωράφια που καλλιεργήθηκαν προηγουμένως με σπαρά, καλαμπόκι, μπικιά, βιομηχανική τομάτα και γενικά φυτά που έχουν μεγάλες απασχολίες σε φωσφόρο και λιπαίνονται κανονικά.

Το βαρβάκι έχει βαθιά ρίζα και καλύτερα να απορροφά φωσφόρο από βαθιά στρώματα του εδάφους. Συνεπώς, σύντονα τα χωράφια λιπαίνονται με φωσφόρο, μετά από τέτοιες αμετριστορές ο προσθήκη επιπλέον φωσφόρου ίσως δεν θα έχει κανιδί βελτίωση της απόδοσης. Εάν όμως χρειάζεται να εφαρμοστεί φωσφόρος, τότε θα πρέπει να προτιμηθεί η γραμμική εφαρμογή με τη σπορά.

Η εφαρμογή στο σκάλισμα δε φέρει αποτέλεσμα, γιατί το φυτό έχει αναπτύξει καλό ριζικό σύστημα και μικρότερες, με αποτέλεσμα να απορροφά από μόνο του το φωσφόρο που του χρειάζεται.

Σχετικά με το φωσφόρο που τοποθετείται στο στόμιο του πράσου άνθους ή στο κτένια για να «πριμάσει» η καλλιέργεια, ο Tom Kerby πιστεύει ότι η διαφορά λίπανση με φωσφόρο δε φέρνει τα αποτελέσματα που πολλοί πιστεύουν. Η απορρόφηση φωσφόρου από τα φύλλα είναι ακεραιό μικρή. Εάν απόκειται μας έτσι να πριμάσουμε την καλλιέργεια, πιο γρήγορα αποτελέσματα θα έχουμε εάν εφαρμόσουμε έναν ρεθμότητα αύξησης πορό διαφοράλλωσης λίπανση. Παρόλα αυτά όμως, σε χωράφια που ο γυαλός καιρός έχει δημιουργήσει προβλήματα στην απορρόφηση του φωσφόρου από τη ρίζα, η διαφοράλλωση λίπανση ίσως βοηθήσει λίγο την κατάσταση, αλλά η απορροφητικότητα των φύλλων είναι μικρή.

Συμπερασματικά, σε πρακτικό επίπεδο οι παραγωγοί πρέπει να έρουν τα παρακάτω:

- ✓ Το βαμβάκι έχει ακτική μικρές ανάγκες σε φωσφόρο.
- ✓ Έλλινες μελετήπες αναφέρουν ότι η αιώνια απώλου/φωσφόρου/καλίου θα πρέπει να είναι 2/1/1. Αυτό όμως δεν μπορεί να εφαρμοστεί σαν κανόνας: η εδαφολογική ανάλυση είναι απαραίτητη.
- ✓ Όταν απέρνονται βαμβάκια μετά από σπαρά, καλαμπόκι, μπικιά και γενικά καλλιέργειες που λιπαίνονται με μεγάλες ποσότητες φωσφόρου, το βαμβάκι δε χρειάζεται να λιπαίνεται με επιπρόσθιο φωσφόρο.
- ✓ Η γραμμική εφαρμογή στη σπορά με λιπαίνομά που περιέχουν και άλλα, για να τονίσουν το ριζικό σύστημα, είναι ο πιο καλός τρόπος εφαρμογής του φωσφόρου.
- ✓ Μπορεί να υπάρχει φωσφόρος στο έδαφος και παρόλα αυτά να εμφανίζεται έλλειψη. Αυτό συμβαίνει γιατί οι θερμοκρασίες είναι χαμηλές ή γιατί δεν υπάρχουν μικρότερες. Το μόνο που πρέπει να περιμένουμε είναι να αυξηθεί η ρίζα.
- ✓ Οι διαφοράλλωσης με φωσφόρο δεν έχουν τα αποτελέσματα που πιστεύουν πολλοί.

Κάλιο

Μετά το άλιτο, το κάλιο θεωρείται το δεύτερο σε σημαντικότητα θρεπτικό συστατικό του βαμβακιού. Ανιθέτω από το άλιτο και τον φωσφόρο, που συμμετέχουν σε μέρα οργανικών ενώσεων, το κάλιο δρισκεται σε κοινή μορφή μέσω της ρίζας. Συμμετέχει στη φωτοσύνθεση, στη μεταφορά φωτοσύνθετων προϊόντων, σε έντυπα και στην αναπονή.

Βοηθάει το φυτό να εφοδιάζεται με νερό, με τη ρύθμιση της κίνησης των σπερματίων των φύλλων, και να αντιμετωπίζει τις θερμοκρασιακές υπερβολές, όπως τη χαμηλή, αλλά και την υψηλή θερμοκρασία. Επίσης, κάνει τη ρίζα πιο ανθεκτικά στις αδρομακώσεις.

Το κάλιο εξαιρεφαλίζει την αποτελεσματικότερη χρήση του αιγαίου και εξασφαλίζει τα αριθμικά αποτελέσματα της υπερβολικής λίπανσης με αυτό.

Έλλειψη καλίου σε φύλλα της κορυφής.

θέσιμο. Αυτή η διαδικασία όμως είναι χρονοβόρα.

Το εράτημα είναι πώς θα ικανοποιηθούν οι ανάγκες του βαμβακιού σε κάλιο σε μικρό χρονικό διάσπομα. Το βαμβάκι έχει τις μεγαλύτερες ανάγκες του με την έναρξη του γεμίσματος των καρυδιών. Ειδικά οι πρώτες, «μοντέρνες» ποικιλίες, που έχουν τεράστιο δυναμικό αποδόσεων, συστάρευσαν κάλιο για περιορισμένο χρονικό διάσπομα. Εάν το κρίσιμο αυτό διάσπομα το κάλιο δεν παρέχεται στα φυτά, αυτό έχει άμεσο αντίτυπο στην απόδοση.

Τα μεγαλύτερα προβλήματα παρουσιάζονται στα αρμάδια εδάφη που δε συγκρατούν ικανοποιητικές ποσότητες καλίου. Σ' αυτά τα εδάφη, η λίπανση με μικρές δόσεις καιά τη διάρκεια του γεμίσματος των καρυδιών είναι σημαντική.

Τα βαριά εδάφη έχουν πολλά λιγότερο πρόβλημα, μιας και είναι δυνατό να εφοδιάζουν το βαμβάκι σταθερά. Υπάρχει όμως και μία περίπτωση, που υπάρχει πρόβλημα, παρόλο που το εδάφος είναι βαρύ. Αυτό παραπέρανται σε εδάφη που δεσμεύουν το κάλιο, όπως είναι τα βερμικουλικά.

Επίσης, πολὺ μεγάλο ρόλο παίζει το ριζικό αύξημα του βαμβακιού. Εάν η ρίζα είναι προσβεβλημένη με παθογόνα (βερπιποδίο), τη δυνατότητα να απορροφάει κάλιο είναι περιορισμένη.

Το βαμβάκι είναι δευτεράδες φυτό και η ρίζα του προσωρίζει βαθύτερα από το σπάρι, καλαμπόκι και τα άλλα δημητριακά. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να υπάρχει κάλιο στην επιφάνεια του εδάφους, αλλά το βαμβάκι να μην μπορεί να το προσλέψει. Η επιφάνεια του εδάφους συνήθως είναι πλούσια σε κάλιο, λόγω της εφαρμογής λιπασμάτων ή της υποδειγμάτων από την προηγουμένη χρονιά. Ωστόσο, η ρίζα του βαμβακιού πάει ακόμη περισσότερα στρώματα, με αποτέλεσμα να μην αδυοποιεί το επιφανειακό κάλιο.

Το καλαμπόκι όμως, για παρόδειγμα, έχει πολὺ πιο εύκαμπτη ρίζα, η οποία καταφέρνει να βρει το κάλιο και τα άλλα θρεπτικά εκεί που βρίσκονται.

Με τις παραπάνω παραπτήσεις ανάλογηκε ένας πολὺ σημαντικός κανόνας για το κάλιο: **Είναι ανιάρεδο να κάνετε εδαφολογική ανάλυση για κάλιο, στα πρώτα 30 εκ. εδάφους.** Βασικά κρείτερα να βρούμε και πόσο κάλιο υπάρχει στα υπέδαφα. Η εδοφοσανάλυση συνεπώς για κάλιο γίνεται σε δύο περίπτωση: 0-30 και 30-60 εκατοστά.

Συμπτώματα έλλειψης καλίου

Το 75% των καλίου, στο πέλος της καλλιεργητικής περιόδου, πασχάρευεται στα καρόδια (εικ. 5, 6, 7, 8). Εάν συνεπάκις υπάρχει έλλειψη καλίου, εκδηλώνεται στα φύλλα. Θα περιμένει κανείς την έλλειψη να παραπέραιται στα φύλλα της βάσης, γιατί το κάλιο είναι ευκάπιτο, αλλά το αντίθετο: Οι έλλειψεις ξεκινάνε από τα φύλλα της κορυφής.

Τα πρώτα συμπτώματα ξεκινάντε από τα στάδια του πρώτου άνθους και εντείνονται αργότερα. Όσο πιο φορτωμένη είναι η φυτεία τόσο πιο έντονα είναι τα συμπτώματα. Όταν το κάλιο είναι μικρότερο από 1,5% στους μίσκους, τα φύλλα γίνονται δερματώδη, οι κορυφές και η περιφέρεια αποκτά μπρούτινο χρώμα που στη συνέχεια γίνεται κίτρινο. Όταν βάλουμε στη χούφτα μας αυτά τα φύλλα, σπάντε, κάνοντας χαρακτηριστικό πίκο («κρατσά»). Ο κεντρικός δίσκος του φυτού γίνεται εύθραυστος και το φυτό ή πλαγιάζει ή απέιι από το βάρος του.

Είναι πολὺ σημαντικό για την ποιότητα της ίνας. Βοηθεί απόν καλή ωρίμανση των ίνων και από αύξηση της επικοινωνιακής απόδοσης. Αυξάνει την περιεκτικότητα των σπόρων σε λάδι και το βάρος των σπόρων.

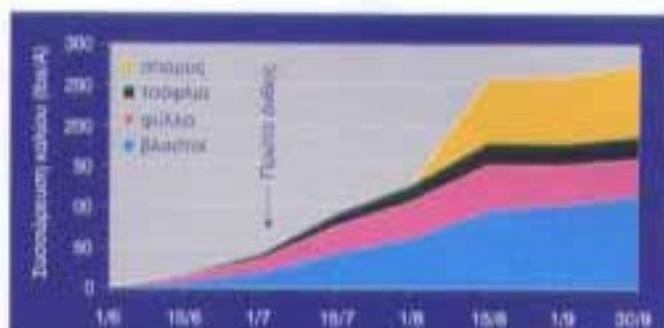
Από όλα αυτά, καταλαβαίνουμε ότι το κάλιο είναι πολὺ σημαντικό στοιχείο. Γιατί όμως συχνάται πολύ περισσότερο για το άζωτο: Η απάντηση είναι απλή: Το κάλιο είναι φορτωμένο θετικά και συγκρατείται κακώρια στο έδαφος. Σε αντίθετη συνεισφώντας με το άζωτο, που ζεπλένεται εύκολα και διασπάται από μικροφοργανισμούς, το κάλιο θεωρείται πολὺ σταθερό.

Το κάλιο στο έδαφος

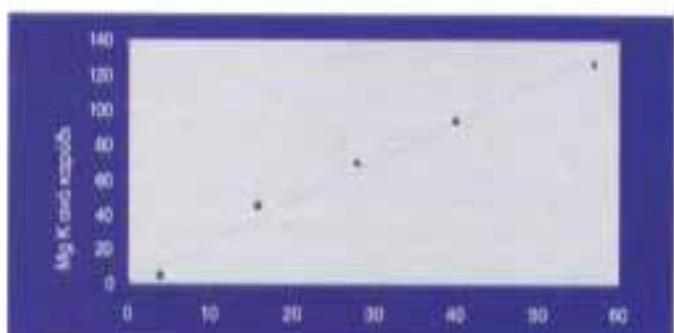
Το 90-98% του καλίου είναι παγίδευμένο στο έδαφος και μονάχα το 1-10% μπορεί να γίνει διαθέσιμο. Αυτή η διαδικασία όμως είναι χρονοβόρα.

Εικ. 5. Περιενούστατη καλύτι σε φυτό διαιρίσματος (Bassett et al. 1970. Agron. J. 62:299-302).

Εικ. 6. Συσσωρευτητή καλύτι σε διάφορο μέρη του φυτού διαιρίσματος (Bassett et al. 1970. Agron. J. 62:299-302).

Εικ. 7. Συσσωρευτητή καλύτι στην καρδιά (Whale, Charles Christopher 1991. UC Davis MS Thesis).

Εικ. 8. Επίλεγμα καλύτι σε φυτό διαιρίσματος (Univ. California Kings County - Casman, Kerby and Roberts).

Τύποι και ποσότητες καλυούχων λιπασμάτων

Υπάρχουν βασικά δύο τύποι καλυούχων λιπασμάτων: Το χλωριούχο καλύτι (KCl), το οποίο είναι το φθυνόκερο και το θειοκό καλύτι (K₂SO₄). Στην Καλιφόρνια συντιθέται το χλωριούχο καλύτι, γιατί πιστεύεται ότι το βαμβάκι είναι ανθεκτικό στο χλωρίο (Cl).

Τα βερμικουλίκα εδάφη διεμένουν μεγάλη ποσότητα καλύτι και κρεαίζονται μεγάλες δόσεις προκειμένου να καρπεστούν.

Οι παραγόντες που λαμβάνονται υπόψη στο πρόγραμμα λίπανσης με καλύτι είναι οι εξής:

1. Ποιος ρυθμούς πρόσληψης καλύτι μπορεί να υποστηρίξει το έδαφος.
2. Ποια είναι η αναμενόμενη απόδοση, υψηλή απόδοση = υψηλή αποίτηση σε καλύτι.
3. Πόσο καλύτι μπορεί να αποθηκεύει το φυτό. Οι ποικιλίες μεγάλου κύκλου έχουν περισσότερα φύλλα και αποθηκεύουν περισσότερα καλύτι, εφοδιάζονται συνεπώς καλύτερα από το έδαφος.

Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία (Πιστόλης, 2001), η συμβουλευτική σκέση N:P:K πρέπει να είναι 2:1:1 Δηλαδή, για 2 μονάδες άζωτο, 1 μονάδα φώσφορο και 1 καλύτι. Άλλα η σκέση είναι καθαρά συμβουλευτικά. Το μεγαλύτερο βάρος για τον προσδιορισμό της λίπανσης δίνεται στην ανάλυση του έδαφους και τη φυλλοδιαγνωστική.

Συμπερασματικά:

- Το καλύτι δε μας δημιουργεί πονοκέφαλο, γιατί είναι σταθερό στο έδαφος.
- Μερικοί τύποι εδάφους (βερμικουλίκα) διεμένουν το καλύτι και κρεαίζονται ειδική μέριμνα.
- Ο εφοδιασμός του φυτού σε καλύτι πρέπει να είναι καλός στο γέμισμα των καρυδιών, γιατί το καρύδι απορροφάει το μεγαλύτερο ποσοστό καλύτι.
- Λιπάνσεις στο γέμισμα των καρυδιών είναι πολύ χρήσιμες.
- Μεγάλη προσοχή στο ριζικό σύστημα. Φυτείες που για διάφορες αιτίες (σπιρριρίσεις, βερπετισμός) έχουν προβληματική ρίζα, θέλουν ιδιαίτερη μέριμνα, με δόσεις καλύτι κατά το γέμισμα των καρυδιών.
- Η εδαφοανάλυση πρέπει να γίνεται σε δύο στρώματα: 0-30 εκ. και 30-60 εκ. Το δευτερόλεπτο ριζικό σύστημα του βαμβακιού απορροφάει καλύτι από βαθύτερα στρώματα. Η επιφανειακή ρίζα μπορεί να είναι απενεργοποιημένη (ζηρασία, δινητροσυνίλιση).

Ψευδάργυρος

Ο ψευδάργυρος είναι ένα ικνοστοιχείο που μερικές φορές βρίσκεται σε άλληπτη στοιβαγμένη στο έδαφος. Η άλληπτη φρεσκάργυρου προκαλείται μικροφυτόδια, γι' αυτό το λόγο συναντάται «οσθένεια της μικροφυτόδιας». Σπιν κορυφή επίσης μπορεί να προκληθεί μείωση του μήκους των μεσογειανών διοικητικών και σπαστικών ροπέτων. Τα φύλλα γίνονται κλωφωτικά μεταξύ των νεύρων. Τα καρύδια εργανώνται δύρια, μοιάζουν με μπαλάκια του πλακ-πολυκ και γενικά δεν ανοίχουν.

Το βαμβάκι χρειάζεται μακριά ποσότητα φρεσκάργυρου. Σε κάθε μπάλιο βαμβακιό υπάρχουν μόνο 13 γρ. φρεσκάργυρου. Συνολικά απορροφούνται 40 γρ./στρ. Τα φύλλα δεν αποθηκεύουν μεγάλες ποσότητες, γι' αυτό τα φύλλα πρέπει να εφοδιάζονται συνεχώς από τη ρίζα.

Έδαφος: Συνήθως τα αλκαλικά ή ασβεστοφύτα εδάφη είναι πρόθιμα άλληπτης φρεσκάργυρου, όπως και τα εδάφη με υπερβολική ποσότητα φρασφέρου.

Τόποι - ποσότητες λαπασμάτων: Συνήθως εφοδιάζεται θεικός φρεσκάργυρος, 1-2 κιλά το στρέμμα. Περισσότερο, μπορούμε να εφαρμόσουμε διοικητικές λιπόνσεις. Τα διοικητικά εφοδιάζονται μετά το 3ο-5ο προγραμματικό φύλλο.

Σπιν Αμερικής εφοδιάζεται φρεσκάργυρο κατό την απορρέλωση, μαζί δηλαδή με το διδύλιο του απορρέλωσηκού, για την επόμενη καλλιεργητική περίοδο. Επίσης μπορεί να αναμεικθεί και με το διάλυμα προσπαρθικών γεννοντοκένων και να εφαρμοστεί λίγο πριν τη σπορά.

Μαγνήσιο

Η άλληπτη μαγνητική δεν είναι καθόλου σπάνια στην Ελλάδα. Η αυξημένη καλιολίπανση ενδέκειται να δημιουργεί πρόβλημα με άλληπτη μαγνητική. Λαπασμάτα που εκτός από Ν.Π.Κ περιέχουν και μαγνήσιο (Μεγάλη μεριάν) ή αποτέλεσμα της αρνητικής συνέπειας από την άλληπτη μαγνητική. Επίσης, οι φυλλοφεκασμοί βούβοις προς αυτή την κατεύθυνση.

Αριστερά: Έλλειψη μαγνητικού σε διαδίκτυο.
Δεξιά: Πρωτότοπο από λαπασμάτα με χυτό βαμβακιού ποδλογικής ποσότητας με την άλληπτη μαγνητική.

Άλλα ικνοστοιχεία

Ο αδήρος και το βόριο είναι, συνοταραχεία στα οποία μπορεί να παρουσιαστεί άλληπτη. Η τροφοποίηση αιδήρου είναι πιο συνήθης σε αλκαλικά και υγρά εδάφη.

Ψεκασμός στο σεύδιο των κτενιών και κατό την έναρξη της άνθησης, συνήθως λόγων το πρόβλημα.

Άλληπτη αιδήρου: Συνήθως παρουσιάζεται σε αλκαλικά εδάφη ή μετά από υπερβολική δρήνιση με αιδήρους, όπως στην εικόνα.

ΔΙΑΦΥΛΛΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΟ ΒΑΜΒΑΚΙ

Άζωτο

Τα αδράδινα πυρίνια εβόφη, επειδή δε συγκρατούν τα θρεπτικά, περισσότερες εφαρμογές αποτούχων λιπαρομάτινών έχουν καλύτερα αποτελέσματα.

Το άζωτο στον εφαρμόσεται μέχρι και το οκτώμισμα καλύπτει συνήθως το βαμβάκι μέχρι την 3η εβδομάδα ανθοφορίας (τέλος Ιουλίου). Μετά την τρίτη εβδομάδα, εάν υπάρχει άλλη επιθυμία μπορεί να διορθωθεί με ουρία, διαφυλλικά. Σε καρδριά που ποτίζονται με στογόνες μπορεί να εφαρμοστεί άζωτο με υδροδίπνωση.

Οι διαφυλλικές λιπάνσεις με ουρία στο βαμβάκι, ειδικά στα φυτά εδάφη, έχουν τα καλύτερα αποτέλεσμα από όλα τα άλλα στοιχεία. Η απορροφητικότητα της είναι πολύ καλή: 30% την πρώτη μέρα και 70% τη δεύτερη μέρα, μετά την φρεσκαρία.

Η ουρία είναι το πιο χρησιμοποιούμενο διαφυλλικό σε εμπορική κλίμακα και είδικά στις πρώτες ποικιλίες συγκεντρωμένης καρποφορίας δένει καλά αποτελέσματα. Όταν οι καρπικές συγκέντρωσης την άνοιξη είναι δύσκολες, η λίπανση με ουρία δένει πολύ καλά αποτελέσματα. Η ποσότητα που εφαρμόζεται εξαρτάται από την πλάκια (το μέγεθος) των φυτών: ει δύοις κυμαίνονται από 500 γρ./στρ. στα νεαρά φυτά, έως και 1200 γρ./στρ., στα πιο φρέσκα φυτά.

Προσοχή, η υπερβολική αποτούχης λίπανση μπορεί να δημιουργήσει υπερβολική θλιψικότητα σε βάρος της καρποφορίας. Επίσης η ουρία δεν πρέπει να παραμένει πολλές ώρες στο φεγγαρικό, γιατί μειώνεται σε διουρία που μπορεί να προκαλέσει εγκούμπα.

Φωσφόρος

Εάν η άνοιξη είναι κρύα και οι ρίζες δεν έχουν δυνατότητα να απορροφήσουν φωσφόρο, καλό είναι κατά το στάδιο των κτηνών να φεκίδοσυμε. Η απορροφητικότητα δύος του φωσφόρου είναι μεγάλη στο βαμβάκι. Για περιορισμό του ύφους και προώθηση της πρωινότητας, καλύτερο αποτέλεσμα δένουν οι ροθυστικές αύξησης, όπως και η ελάττωση της απωτούχης λίπανσης κατά την έναρξη της καλλιέργειας.

Κάλιο

Η διαφραγματική εφαρμογή 0,5-1,5 καλών καλίου θεωρείται καλή μεθόδος, καμπλού κόστους, για να αποφεύγονται οι ανεπάρκειες. Η απορροφητικότητα του καλίου από το φυτό είναι καλή. Κατά την εφαρμογή, καλό είναι το κάλιο να συνδεύεται και από λίγο άζωτο (υπρικό κάλιο), για να απορροφήται καλύτερα.

Οι εφαρμογές έχουν καλύτερα αποτελέσματα όταν γίνονται στις 3-5 εβδομάδες μετά την άνθιση.

ΥΔΡΟΛΙΠΑΝΣΕΙΣ

Η άρδευση με σταγόνες προσφέρει την πολυτέλεια της λίπανσης διατάζει εμείς το θέλουμε, με μικρό κόστος εφαρμογής, αριστοκρατώντας τις εφαρμογές νερού αλλά και λιπαρισμάτων. Μαζί με τους ρυθμιστές αύξησης και τα αποφυλλωτικά, σι σταγόνες βοηθούν να πάρουμε το μέγιστο από την καλλιέργεια.

Τα δύο στοιχεία που μας απασκαλούν στις υδρολιπάνσεις είναι το άχατο και το κάλιο.

Άχωτο

Έως και την ανθηση, ο ρυθμός που προσδιορίζεται το άχατο είναι μικρός. Εάν έχουμε εφαρμόσει μικρή ποσότητα ωδανού από σπόρα (3-5 μονάδες το στρέμμα), αυτό το λίπασμα ιρεύει και περισσεύει μέχρι την έναρξη της ανθησης. Ο ρυθμός απορρόφησης του αχάτου αυξάνεται κατακόρυφα από την αρχή της ανθησης, για να φτάσει στο μέγιστο με την έναρξη του γεμιστικού των καρυδιών.

Το φωτό του βαρβαρικού ανθοφορεί συντίθεται 5-10 Ιουλίου, στην περιοχή της Θεσσαλίας, ενώ στη βόρεια Ελλάδα 10-20 Ιουλίου. Ο καλύτερος χρόνος για την εφαρμογή του αχάτου με υδρολιπάνση είναι το πρώτο 20ήμερο μετά την πρώτη ανθηση, δηλαδή από τις 5 έως τις 25 Ιουλίου. Σε αυτό το διάστημα πρέπει να τοποθετήσουμε το 80% του αχάτου.

Αν δεν έχουμε νιαρίς, από τις 25 Ιουνίου, καλό είναι να εφαρμόσουμε μια μικρή δόση αχάτου (προσεκτικά δύος, γιατί το έδαφος μπορεί να έχει πάπι αχάτο από τη σπόρα). Η υδρολιπάνση πρέπει να οδηγήσει το ποδό της 5 Αυγούστου. Εάν το έδαφος είναι αμμισούρερο και δε συγκρατεί το άχατο, σπαστάμε αργότερα, για παράδειγμα στις 10 Αυγούστου. Σε αργότερη ημέρα, θαρρίεται το έδαφος, που συγκρατούν περισσότερο άχατο και νερό, καλό είναι να μη ρίκνουμε άχατο μετά τις 30 Ιουλίου (Πιστόλης Λ., 2001).

Κάλιο

Το κάλιο με την υδρολιπάνση έχει θεωράσθαι αποτελέσματα, ιδιαίτερα στις ποικιλίες γρήγορης καρποφορίας. Η πρώτη εφαρμογή γίνεται με την έναρξη της ανθησης και συνεχίζουμε με άλλες δύο εφαρμογές έως τις 10-15 Αυγούστου. Τα θαρριά εδάφη συγκρατούν καλύτερα το κάλιο, σίτιας και το άχατο, με αποτέλεσμα να εφοδιάζεται καλύτερα το φυτό.

Με τις υδρολιπάνσεις μπόρούμε να πεπάνουμε μείωση των κριομόποιοισμένων λιπαντικών μονάδων, αφού τα μίσια λιπασμάτα αξιοποιούνται καλύτερα από το φυτό.

Βιβλιογραφία

Οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν είναι από διάφορα τους ενδιαφερομένους.

Επιμέλεια έκδοσης για την D&PL International
Διμιτήρης Μποζέβανος
D&PL Hellas E.P.E.

